

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Horváth-Megyeri Cirill (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kozma Péter ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. február 6. napján kelt 68.P.25.951/2012/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és az emberi méltóság megsértésének megállapítását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát és emberi méltóságát azzal, hogy az általa ... napján kiadott ... napilap első oldalán „...” címmel, „A ... újabb bizalmi embere lett gyanúsított a ...-botrányban” alcímmel megjelentetett cikkhez a lap első és harmadik oldalán illusztrációként a felperest ábrázoló fényképeket közölt a felperes hozzájárulása nélkül.

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát és emberi méltóságát azzal, hogy az általa ... napján kiadott ... napilap első oldalán „...” címmel, valamint a második oldalon „...” címmel megjelentetett cikkekhez illusztrációként a felperest ábrázoló fényképeket közölt a felperes hozzájárulása nélkül.

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát és emberi méltóságát azzal, hogy az általa ... napján kiadott ... napilap második oldalán „...” címmel megjelentetett cikkhez illusztrációként a felperest ábrázoló fényképet közölt a felperes hozzájárulása nélkül.

Ezt meghaladóan az alperest a további jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte az alperest, hogy a jelen ítélet jogsértést megállapító rendelkezéseit a felek megnevezésével 15 napon belül tegye közzé a napilapban a perbeli cikkekkel azonos helyen és

azonos betűmérettel, sajnálkozása egyidejű kifejezésével.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek nem vagyoni kártérítésként 600.000 forint tőkét, és ennek ...-tól 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon, míg 2013. július 1-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatát.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak, a nemzeti adó- és vámhatóság külön felhívására 36.000 forint eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában idézte a perbeli cikkek megjelenésekor hatályos Alkotmány 54. § (1) bekezdésében, 59. § (1) bekezdésében, 61. § (1)-(2) bekezdésében, a Ptk. 75. § (1) és (3) bekezdésében, a 76. §-ában, a 80. § (1)-(2) bekezdésében írtakat.

Rögzítette, hogy az alperes kiadásában megjelenő sajtótermékekben közölt cikkek illusztrációjaként jelentek meg a kereset tárgyává tett fényképfelvételek, melyeken a felperes egyértelműen felismerhető. Az alperes nem vitatta, hogy a fényképfelvételek elkészítéséhez és azok nyilvánosságra hozatalához a felperestől nem kért és nem kapott engedélyt. Az alperes két időpontban készült felvételt használt fel újságcikkeihez: a ...-i és a ...-i lapszámban a 2010. február 2-án készült fényképfelvételek jelentek meg, míg a ...-i lapszámban közölt cikk illusztrációjaként a 2010. május 17-én készült fényképet közölte.

A felperes 2007. júliusa - 2009. november 20-a között állt megbízási jogviszonyban a ..., ezen időszakban ... kommunikációs tanácsadója volt.

Arra az álláspontra helyezkedett, hogy önmagában sem a polgármesteri hivatallal fennálló megbízási jogviszony ténye, sem a ... történő felperesi együttműködés nem alapozza meg a közszereplői minőséget.

2010. február 2-án, a perbeli fényképek készítésekor az ... .. kerületi elnöksége ülésezett a pártirodában. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a párt alapszervezeti tagság és az elnökségi ülésen való jelenlét nem tekinthető közszereplői minőségnek, csak abban az esetben, ha az adott pártszervezeti tag betöltött tisztsége folytán, azzal összefüggésben a közszereplés szándékával nyilvánul meg. A perben nem nyert bizonyítást, hogy 2010. február 2-án a felperes ilyen minőségben vett volna részt a párt alapszervezeti ülésén. Önmagában az, hogy a ... társaságában nyilvános közterületen közlekedik, ugyancsak nem alapozza meg a közszereplői minőséget. A felperes a közterületen nem a közszereplés igényével közlekedett, amikor őt a pártiroda épülete felé haladva lefényképezték, az alperes azt pedig nem bizonyította, hogy az épületen belül az előtérben készült fényképfelvétel egy előre meghirdetett nyilvános sajtóesemény során készült. Az eseményt nem teszi nyilvánossá az sem, hogy a felperes a felvételen a közszereplőnek számító ... .. társaságában látható.

A ...-i lapszámban közölt cikkhez megjelölt kép akkor készült, amikor a ... és társai ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban gyanúsítottként szereplő felperest a bíróság házi őrizetbe helyezte és a bíróság épületét éppen elhagyta. Az eljárási cselekmény a felperest, mint magánszemélyt érintette. Bár a sajtónak joga van arra, hogy a közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárásról tudósítson, ezen joga azonban nem hatalmazza fel a személyhez fűződő jogok, adott esetben a képmás védelméhez fűződő személyiségi jog megsértésére. A perbeli esetben a büntetőeljárás hatálya alatt álló felperesről csak hozzájárulása alapján készíthetett volna felvételt.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint azzal, hogy a keresettel érintett alperesi cikkek a felperes arcképét a vele szemben is folyó büntetőeljárással egyértelmű összefüggésben nyilvánosságra hozták, a felperest önrendelkezési jogától fosztotta meg az alperes, ezáltal pedig a felperes emberi méltóságához fűződő joga is sérült.

Mindezek alapján a felperes keresetét az érintett lapszámokban megjelentetett és öt ábrázoló fényképfelvételekkel összefüggésben megalapozottnak találta a képmás védelméhez fűződő személyiségi joga és az emberi méltóság sérelme tekintetében. A jogsértés megállapítására a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a további jogsértéstől való eltiltásra a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján, míg a megfelelő elégtétel nyújtására vonatkozó kötelezésre a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja szerint került sor.

A felperes nem vagyoni kárigényét a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja, a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdése szerint megalapozottnak találta. E körben figyelemmel volt arra, hogy a perbeli sajtótermék országos megjelenésű, széles olvasóközönséggel bír. Értékelte, hogy a felperes képmásának jogsértő közzétételére három különböző időpontban megjelent lapszámban került sor, összesen öt fényképfelvételt hozott engedély nélkül nyilvánosságra az alperes. Az írásokban a ... .. szemben folyó büntetőeljárással összefüggésben közölték a felperes ellen is folyamatban lévő büntetőeljárás tényét, ugyanezen szövegkörnyezetben elemezték és vontak le következtetéseket a felperesnek a ... büntetőeljárásával érintett tevékenységét illetően. Értékelte ugyanakkor azt is, hogy nem kizárólag az alperes által megjelentetett napilap tudósított a ... szemben folyó büntetőeljárás állásáról és ezzel összefüggésben a felperes érintettségéről. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy az alperes azzal, hogy az adott büntetőeljárásról nem csupán szöveges közlést hozott nyilvánosságra, hanem több alkalommal a felperest jól felismerhető módon ábrázoló fényképfelvételt is közzétett, a felperes életében, társadalmi megítélésében jelentős súlyú nem vagyoni hátrányt okozott. A fényképek megjelenése előtt a felperes nem volt közszereplő, közéleti megnyilvánulásai nem voltak, az alperesi sajtótermékekben közölt képek alapján a széles nyilvánosság előtt ismertté vált. Személyét szélesebb társadalmi körben elítélték, megbélyegezték, negatív értékítélet alakult ki róla, számtalan becsmérő megjegyzést kapott. Mindez a felperest mélyen érintette, a hasonló helyzetek elkerülése érdekében levágatta az őt az idáig jellemző hosszú, hullámos haját. A meghallgatott tanúk vallomása alapján állapította meg, hogy az alperesi sajtómegjelenések következtében a felperes elhelyezkedési nehézségekkel szembesült, fennálló munkahelyén kollégái részéről hátrányos megkülönböztetést tapasztalt. Mindezen indokok alapján összecszerúságában is megalapozottnak találta a felperes nem vagyoni kárigényét. A kamatfizetési kötelezettség tárgyában a Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében határozott.

Nem találta alaposnak a felperes azon kereseti kérelmét, amely annak megállapítására irányult, hogy a keresettel érintett újságcikk tartalma, az abban megfogalmazottak sértik az emberi méltóságát. Ezen kérelem vonatkozásában arra mutatott rá, hogy mindhárom írás bűnügyi tudósítás, amely a ... és társaival szemben folyó büntetőeljárás éppen aktuális szakaszáról számolt be, ezekhez kapcsolódóan elemezte a történeteket. A leírtakkal a sajtószabadság és a szabad véleménynyilvánítás kereteit az alperes nem lépte túl.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint rendelkezett, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet szabályaira.

Az elsőfokú bíróság határozatával szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

Fellebbezési álláspontja szerint közérdeklődésre számot tartó eseményekről a valóságnak megfelelő beszámolót tett közzé. Vitatta, hogy az érintett felvételeken a felperes magánszemélyként szerepelne. Hivatkozott arra, hogy a felperes a politikai életben aktívan résztvevő közszereplő közvetlen tanácsadójaként közügyekben döntési pozícióba került, tevékenységéért közpénzben részesült, majd később a közszereplő mellett kifejtett tevékenységéért a közpénz felhasználásával összefüggésben büntetőeljárás alá vonták, így az erről szóló tudósítások közérdeklődésre számot tartó események, ezért a sajtószabadság korlátozását jelentené, ha a nyilvánosság tájékoztatását a bíróság megtiltaná.

Megítélése szerint tehát a felperes a ... mellett kifejtett tanácsadói tevékenységével közügyek alakításában aktívan résztvevő személlyé vált, ekként szituációs közszereplőnek tekinthető, ezért a képmásának megjelentetéséhez engedélyére nem volt szükség.

Hivatkozott arra is, hogy a cikkek a felperest egy közhatalmat gyakorló politikus közvetlen szakmai tanácsadójaként ábrázolják egy sajtórendezvényen, valamint egy tanácsadói munkájával összefüggésben folyamatban lévő büntetőeljárási cselekményt követően, a közpénzekkel való visszaélés gyanújáról tájékoztatva a közvéleményt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

Az alperes fellebbezése kisebb részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének értelmében csak a fellebbezési kérelemmel és ellenkérelemmel érintett részében vizsgálhatta felül.

Az alperes fellebbezési érvelése alapján a Fővárosi Ítéltábla a következőket hangsúlyozza.

Figyelemmel arra, hogy a felperes megbízási szerződése alapján ... volt ... mellett tevékenykedve közszereplést vállalt fel, nem állítható egyértelműen, hogy nem minősül maga is közszereplőnek. ... tanácsadójaként, állandó kísérijeként ráhatással bírt a politikus tevékenységére, tagja volt a ... kerületi pártszervezetnek. Az alperes által közzétett fényképfelvételek elkészítésére ezzel összefüggésben került sor, mely felperesi megjelenés a fentiekben kifejtettekből következően közszereplői tevékenységként értékelhető.

Ugyanakkor az elkészített fényképfelvételek felhasználására már nem a felperes közéleti tevékenységéhez kapcsolódóan került sor. A képmás védelméhez fűződő személyiségi jog abban az esetben nem sérülhet, ha a felvétel elkészítésére és nyilvánosságra hozatalára az érintett személy közszereplése során, vagy azzal kapcsolatosan kerül sor. Az ... elnökségi ülést megelőzően készült felvételek - a perbeli időszakban hatályos jogszabályok alapján - a felperessel szemben folyamatban volt büntetőeljárásról szóló tudósítás illusztrációjaként jogszerűen nem voltak nyilvánosságra hozhatók.

Alappal nem tehető vitássá, hogy az érintett hozzájárulása szükséges az olyan felvétel elkészítéséhez, amely őt büntetőeljárás alá vont személyként ábrázolja. A büntetőeljárásban való érintettség nem az egyén elhatározásából fakad és nem a közszereplés szándékával történik. Annak ténye, hogy a felperes ... tanácsadójaként a politikai élet szereplőjévé vált, nem pótolja a ...-i lapszámban közölt cikkben megjelentetett kép készítéséhez és megjelentetéséhez szükséges hozzájárulást. Nem volt vitatott a perben, hogy a kép akkor készült, amikor a ... és társai ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban gyanúsítottként szereplő felperes a bírósági eljárást követően a bíróság épületét elhagyta. E körben annak a ténynek sincs értékelhető jelentősége, hogy az eljárás közpénzfelhasználással összefüggésben indult.

A bírósági eljárásról való tudósítással kapcsolatos sajtószabadság érvényesülése szempontjából a közérdeklődésre számot tartó esemény bemutatásához nem volt feltétlenül indokolt a felperes képmásának bemutatása, a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi joga nem képezte akadályát a sajtó szabadságához, a szabad tájékoztatáshoz fűződő jognak.

Minderre figyelemmel az első fokon eljáró bíróság a régi Ptk. 75. § (1) bekezdésében és a 80. § (1)-(2) bekezdésében foglalt szabályozás alapján helytállóan állapította meg a felperes képmáshoz fűződő személyiségi joga megsértését és e keresethez kapcsolódóan helyesen alkalmazta a kért objektív és szubjektív jogkövetkezményeket, figyelemmel a Ptk. 84. § (1) bekezdés a), b), c) és e)

pontjában foglaltakra.

A képmás közzététele a másodfokú bíróság megítélése szerint ugyanakkor nem valósította meg a Ptk. 76. §-a szerint az emberi méltóság megsértését, tekintettel arra, hogy az ábrázolás módja nem volt bántó, sértő, vagy lealázó.

A nem vagyoni kártérítés iránti igény elbírálásakor az első fokon eljáró bíróság az indokolásában idézett jogszabályi rendelkezéseknek és a hasonló ügyekben kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően mérlegelte a felperest ért nem vagyoni hátrányokat és ennek alapján helyesen állapította meg a nem vagyoni kártérítés összecsúszását. Figyelemmel a több alkalommal történt megjelenésekre, valamint a felperes oldalán nem csupán a köztudomású tények alapján megállapítható, hanem a tanúvallomások által is alátámasztott, a jogsértéssel okozati összefüggésben bekövetkezett nem vagyoni hátrányokra, a felperes által igényelt 600.000 forint összegű nem vagyoni kárigény nem volt eltúlzott.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az első fokú határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta, az emberi méltóság megsértésének megállapítását mellőzte, míg egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A perköltségviselés körében a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. Miután az alperes fellebbezése túlnyomórészt alaptalannak bizonyult, köteles a felperes másodfokú költségét viselni, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdésének, 3. § (2) bekezdés a) pontjának, (5) bekezdésének, 4/A. §-ának szabályaira figyelemmel állapította meg. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett jogorvoslati illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése értelmében határozott.

, 2014. április 9.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.  
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
tisztségviselő